

№ 150

Липень – 2004 – July

Рік XIII

ХТО ПРИГРАВАТИМЕ НА НАШИХ ВИБОРАХ?

Нагорода "Всесміху"

члена Федерального уряду міністра Джін Авґустін, я відчула справжню гордість за те, що разом із художниками

Всеволодом Маґасом та Іваном Яцвім та за підтримки "невидимої підпори" — моєї дочки Зої Коройд, ми впродовж 13 років пропонуємо українським читачам цей альтернативний спосіб думання крізь призму гумору і сатири. Для нашої творчої групи ця праця, як кажуть по-англійському, labour of love, — те, що ми відчуваємо, що повинні робити. Високе канадське відзначення належить також усім нашим читачам, бо без них ми не мали б приводу робити те, що любимо робити.

...На Ґала-прийнятті в театрі Velma Rogers

Graham, коли оголосили "Всесміх" і покликали мене на сцену, на екрані один за одним з'явилися малюнки Івана Яцвіва, Всеволода Маґаса і Вадима Шевченка, Олексія Талімонова. В залі почувся сміх. Моє хвилювання зникло і я подумала: "Всесміх" працює!

Щиро дякую усім, хто причетний до видання "Всесміху", а читачам — за підтримку.

Раїса Галешко, редактор і видавець.

П.С. До речі, моє місце в папці було 13-тє. Якщо врахувати, що канадську нагороду "Всесміх" здобув на 13-му році видання, що право проживання в Канаді ми з дочкою одержали 13-го числа, що я була 13-им редактором "Свободи", і ще, і ще..., то хто мені скаже, що 13-тє нещасливе число?

Канадський клуб етнічних журналістів і письменників визнав український гумористичний журнал "Всесміх" кращим у своїй категорії

Коли журнал вже був готовий до друку, надійшла приємна звістка — серед мозаїки багатонаціональних, зокрема, етнічних засобів масової інформації Канади "Всесміх" став переможцем 26-го щорічного конкурсу у категорії гумору і політичної сатири. Не буду казати, що "змагання були нелегкими". Бо видань — виключно гумористичного і сатиричного характеру — дуже мало, а етнічних фактично нема. Дивно, але це так. Тому... нема з ким змагатися.

На церемонії вручення нагород 25 червня, в п'ятницю, одержуючи пропам'ятну плиту Канадського клубу етнічних журналістів і письменників, та привітальну грамоту з рук

<p>ВСЕСМІХ Український сатирично-гумористичний журнал Лауреат премії імені Петра Сагайдачного 1998 р.; переможець конкурсу українських гумористичних видань світу 2003 р.; переможець конкурсу Канадського клубу етнічних журналістів і письменників 2004 р. Заснований у серпні 1991 року. Виходить кожного місяця.</p>	<p>Передплата: Канада: \$38.00 на рік, \$20.00 півроку США: \$38.00 і \$20.00 американських Україна, Європа, Австралія – авіапошта \$70.00 кан., \$60.00 амер. Ціна одного числа \$2.90</p>	<p>Адреса редакції: ВСЕСМІХ, 1063 Orchard Rd. Mississauga, Ontario L5E 2N7 Canada Передплату висилати на вище вказану адресу</p>
<p>Редактор і видавець Раїса Галешко <i>VSESMIKH (Laughter)</i> A Ukrainian Monthly Magazine of Humor and Satire Published by Vsecmix Community Publishing Co. Editor and Publisher Raissa Galechko</p>	<p>Кожен може писати до "Всесміху" що хоче і як хоче. Ваші матеріали будуть надруковані чи взяті до уваги навіть якщо вони не збігаються з точкою зору редакції. При передруку посилання на "Всесміх" обов'язкове.</p>	<p>Tel. & Fax: 905 891-0707 E-mail: bcecmix@sympatico.ca Друкарня "Тризуб", St.Catharines, Ontario. Printed in Canada</p>

КУРСИ КОРУПЦІЇ

Фейлетон

Читаю українські газети, але так, як колись казали в старому краю: біг пес через овес. Бо цих газет вже стільки, що не даси собі з ними ради при найкращому хотінні: старі емігрантські і вітчизняні, і четвертої хвили, які даром роздають. І ще треба на телевізійні програми глипнути. То що цікавого можна знайти? Всюди «дежа ву».

Аж ось знайшов щось, що мене заінтригувало: читаю і ще раз перечитую: в Україні «планується розробити новий навчальний курс з протидії корупції, повідомили в Міністерстві юстиції».

«Що ж будуть на цьому курсі навчати?— ламаю собі голову, і мало не викрикнув, коли прочитав: сприяння добропорядності!

Щось тут невлад. Бо «порядність» — це добре. То чому добропорядність? Знаємо, що сьогодні в неньці Україні з нового постсоветського подуву вітру вилітають, мов віруси САРС, нові поняття, а з тим і нові правила й вчення. Усе допускаємо— сьогодні діалектика матеріалізму перетворилася на дикий капіталізм. Народ соціалістично бідний; влада олігархів дико багата.

Добропорядність!? Це ще одне нове вчення? Як є «добропорядність», то мусить бути і «злопорядність», як у космосі є матерія і антиматерія,—насувається підозріла думка.

А як пізнати злопорядність?—роздумую.

Якраз включив радіо й слухав передачу «Прометей». Перед мікрофоном пан Волховський читав інтерв'ю, яке дав у Києві кол. посол України до Канади д-р Щербак. Казав Волховський, що, будучи послом, Щербак не міг оце все сказати. А тепер сказав. Найцікавіше було те, що йому прийшлося «направляти» дуже погану справу. Один громадянин України (не назвав прізвища, можливо і з посольства) привласнив собі п'ять мільйонів доларів від канадського громадянина. «Перемив» ці мільйони в Україну й назад не хотів «відмивати». Врешті Щербакові вдалося отримати назад ці мільйони (не сказав, чи з вітсотками, від кого і яких), але

Далі на стор. 13

Усмішки Всеволода Магаса

Поїхала одного разу кума Секлета у місто на ярмарок, повернулася, а сусідки й розпитують, що і як там.

— Ярмарок, як ярмарок! Раз була, а тричі побили!

- Як у вас із апетитом?
- Погано - то є, то немає.
- А коли немає?
- Коли добряче попоїм.

— Все-таки коньяка краща за авто. Принаймні, коли її відведеш до коваля піддкувати, то він не знайде там купу інших речей, які потребують ремонту.

Після доброго пива кожному, як звичайно, вночі тисне в міхурі. От і Василь встав серед ночі тай пішов до туалету. А вернувся, то таке жінці говорить:

— Ганка, слухай, відкриваю двері до туалета, а світло саме влучилось. Закриваю — світло саме гасне. Що це таке?

— Ой, Василю, ти дурню! Ти ж попав до холодильника.

Людина з роками стає все кращою і кращою і, врешті, стає такою досконалою, що їй ставлять пам'ятник.

Музику замовляє той, хто платить

Роздуми з приводу однієї публікації

Раїса Галешко

На початку травня я побувала в Україні, власне, тільки в Києві. Окрім побачитись з родиною та відвідати могилу Мама, мала ще й бізнесову мету: відкрити відділ редакції, в якій би наш представник видавав і розповсюджував діяспорний гумористичний журнал по Україні. Представник є — це наш багатолітній співпрацівник, київський художник Вадим Шевченко. Все впирається в.... Саме так: кошти. На купівлю комп'ютерного обладнання та на решту витрат, пов'язаних із запуском нового діла. В лотерею 6/49 ані в Super 7 я не граю, тож залишається чекати і, по-українському надіятись: "Якось Бог дасть".

Моя поїздка випала на Першотравневі свята і на День Перемоги. Вся Україна "відпочивала" десять днів. Мені й байдуже, але от біда — редакції газет "відпочивали". Жодної газети українською мовою. В кіосках казали: почекайте до 6 травня, тоді щось з'явиться. Російськомовних — гатку гати. Підходжу, перебираю: «Столичка», «Столичные новости», «Еврейское обозрение», «Еврейский обозреватель», «Век», «Миг», «Зеркало», «Мост» — це продукція Видавничого дому Рабиновича — Кацмана;

ось «Корреспондент», «Kyiv-Post» — ці газети видає в Києві Джед Сандес, громадянин США;

«Киевские Ведомости», щотижневик «2000» — ці газети є власністю одіозного київського Григорія Суркіса;

«Бульвар» Дмитрія Гордона не хочеться навіть торкати руками, не тому, що я така цнотлива, а тому, що така преса деморалізуюча для українського суспільства (відверто деморалізуюча. Чому "відверто? — про це мова далі);

«Факты й комментарии» — це зятьок Президента, Віктор Пінчук, невідомо, чи він має ізраїльське громадянство, чи ні;

Донецька група — «Сегодня»;

Щось не бачу додатку до урядового органу «Голос України» — «Еврейских вестей». То вже був би повний "букет".

Знаю, як і всі, хто цікавиться станом преси в Україні, що ідеологія засобів масової інформації "кується" у так званому Видавничому домі, що належить, як пише газета "Сільські вісті" "легітимному лідеру єврейської нацменшини і резиденту Ві міжнародного сіонізму в Україні", кавалеру ордена держави Ізраїль за заслуги перед євреями усього світу" Вадиму Рабіновичу. Він ще й один із трьох (Олександр Фельдман і Йосиф Кобзон)

керівників сіоністської організації Хабад в Україні.

Походила від кіоску до кіоску... Почуваюсь розбитою, стомленою, якоюсь порожньою і зайвою у своєму рідному місті, на своїй Батьківщині... Плентаюсь додому. Родичів, у яких зупинилась, нема вдома. Включаю телевізор. Боже милостивий! Що дивитись українській людині, тій, яка ще не отупіла і здатна сама думати? Все чуже, жорстоке, бруталне, вульгарне. Клацаю пультом дистанційного управління — одні Гордони й Кобзони...

Дістаю із валізи трохи поживку газету "Сільські вісті" за 30 вересня 2003 року, яку мені вдалося дістати у Києві. Ту саму, де в № 114 надрукована стаття професора Василя Яременка, директора Інституту культурологічних та етнополітичних досліджень при МАУП "Євреї в Україні сьогодні: реальність без міфів". Це друга його публікація на єврейську тему у цій найбільшій в Україні газеті. Перша — «Міф про український антисемітизм» була надрукована в «Сільських вістях» 15 листопада 2002 року. Багатьом з нас відомо, який рейвах це викликало серед сіоністів, і що київський суд виніс рішення закрити «Сільські вісті».

Отож, переключаючи канали телевізора у київській квартирі, звіряю за публікацією у "Сільських вістях" "хто є хто": "1-й національний (!?) канал (УТ-1) — у персональному володінні президента і СДПУ (о) (фактично Суркіса — Медведчук).

Телеканалами «1+1», «Інтер», «Альтернатива» володіють Суркіс — Медведчук. Телеканалом СТБ — Віктор Пінчук і донька президента.

Телеканалом «Новий канал» — Віктор Пінчук і російська група «Альфа-груп».

Телеканалом ICTV — Віктор Пінчук.

Телеканалом ТЕТ — Суркіс і Медведчук.

Інформаційним агентством УНІАН — СДПУ (о) (Суркіс — Медведчук).

"Які канали ще може дивитись український телеглядач?" — запитую сама себе вслід за професором Василем Яременком. "Очевидно, хіба російські. Всі українські без винятку, себто 100 %, у руках сіоністів, яких, звісно ж, «обіжають» українські антисеміти", — пише професор.

Вищеназвані канали вважаються українськими, а мова виключно російська. То хто ж нам більше нав'язує російську мову — росіяни, чи ті, хто на всі 100 відсотків контролює в Україні засоби масової

Далі на стор. 6

Він є добрий спорт!

В заголовку закралася граматична помилка. Так по-українському не говорять. Це по-англійському *He is a good sport!* По-нашому буде “Він добрий спортсмен!”. Але карикатура Івана Яціва цього не засвідчує. Ми бачимо кругленького, немолоденького чоловіка із добродушним виразом обличчя. І всетаки в діяспорі ми можемо поєднати ці два вирази: “*The man is a good sport*” та “Він добрий спортсмен”. По-перше, наша мова тут є half-напів. По-друге... Ось як

про це розмірковує Іван Яців:
— *He/she is a good sport* — в англомовному світі це люди, які відзначаються позитивами характеру, доброзичливістю і все добрим настроєм. “Доброспортці” не ображаються навіть на дотепи, які часами переходять міру тонкості.
У сьогоднішньому матеріальному світі “добрих

“Доброспортівці”, навпаки, потиском руки, усміхом, словом виявляють щирість, доброзичливість та повагу, на що кожна людина собі заслуговує.
Більшість українських “спортів” сьогодні є у відставці. Та шляхетність “доброго спорту” залишається при них. Шкода, що ці риси так рідко виявляють політики та інші знаменитості, що знаходяться на очах у всього світу і які тим самим мимоволі служать прикладом для наслідування.

Виборчі перегони в Україні — це спортуворих людей

спортів” стає все менше. Сьогодні де не глянь — шкаляться зуби, простягаються руки, пливе солодка мова... Щоб справити якнайкраще враження і використати це собі на користь.

Не пошкодило б нам сьогодні — чи то політикам, чи людині без титулів — переймати, підтримувати і розвивати *Good Sport* у людських взаєминах. ■

У червні виборчі перегони в Канаді досягли найвищої температури.

Веселий словник

Самозаглиблюватися — копати собі яму

Рушниця (*театр.*) — спеціальний пристрій, який вішається на сцені в першому акті, щоб в третьому акті розбудити сплячих глядачів;

Гуманоїд — людоджер;

Котлета по-київськи — черговий суперник братів Кличко.

Музику замовляє той, хто платить

інформації? І кому на користь розпалювати ворожнечу за мову із північним сусідом?

Ті, хто сьогодні в Україні має монополію на інформацію, здебільшого є ще й урядовцями, "народними обранцями". Ось що говориться далі в статті "Євреї в Україні сьогодні: реальність без міфів": "...про євреїв ми знаємо, що їх в українському законодавчому органі майже третина, що такі «народні» депутати, як О. Фельдман, А. Грішфельд, місця в парламенті купили, внісши певні мільйони на користь непевних політичних партій, що ряд єврейських «вундеркіндів», серед яких Суркіс, Пінчук, Медведчук, приречені довічно бути «слугами» українського народу...».

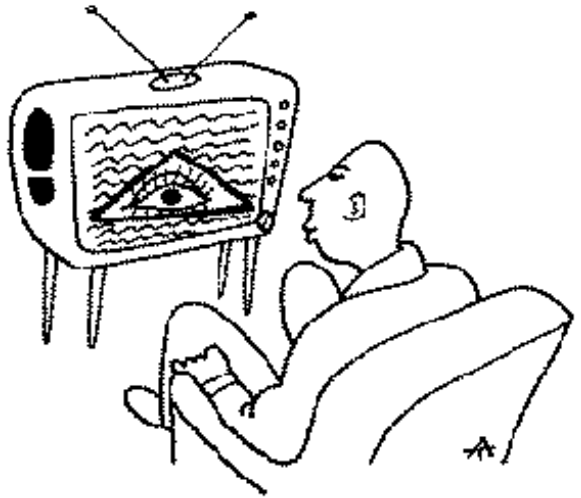
Газета приводить лист — один із сотень: «Чому ж серед українців не знайшлося жодного депутата, який би довів до відомо всьому суспільству, що останні 12 років Україною керують «жади». Так, «жади», бо євреї — це ті, що розбудовують свою батьківщину — Ізраїль».

...Ось пишу ці рядки, точніше, передрукую з іншого видання і оглядаюся: чи не накликаю біду? Професор Яременко так і говорить: "...писати про євреїв взагалі, про сіонізм зокрема, про окремих діячів сіонізму зокрема — справа ризикована, небезпечна". Так і сталося: ті, про кого пише проф. Яременко, через Міжнародний антифашистський комітет подали в суд на В. Яременка і газету "Сільські вісті" і, як усім нам відомо, 28 січня 2004 року Шевченківський районний суд м. Києва під головуванням Саприкіної І.В. виніс рішення позов задовольнити і припинити випуск газети "Сільські вісті" — газети захисту інтересів селян України".

І хоч представники відповідачів та сам відповідач Яременко В.В. доказують, що усі викладені відомості є дійсними, відповідають історичним подіям, ніяким чином не розпалюють національну ворожнечу, не протиставляють український народ єврейському народу, а тому немає ніякого порушення Закону України "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні", але... Згадаймо баєчку, як бідний судився... Газета апелює до вищих судових інстанцій, і поки що виходить.

Я особисто не раз спілкувалася з колишніми українськими громадянами, що з тих чи інших причин виїхали до Ізраїлю. Ніхто не пригадає, щоб там була бодай одна українська газета, ніхто не може вільно практикувати і пропагувати християнську релігію. Професор Яременко більше про це відає: "Кажуть, що в Ізраїлі живе приблизно 400 тисяч вихідців з України. Але ніде не можна знайти і задки, скільки україномовних газет в Ізраїлі, скільки українців у

Далі на стор. 7

Мати будить сина: — Вставай, час іти до школи!

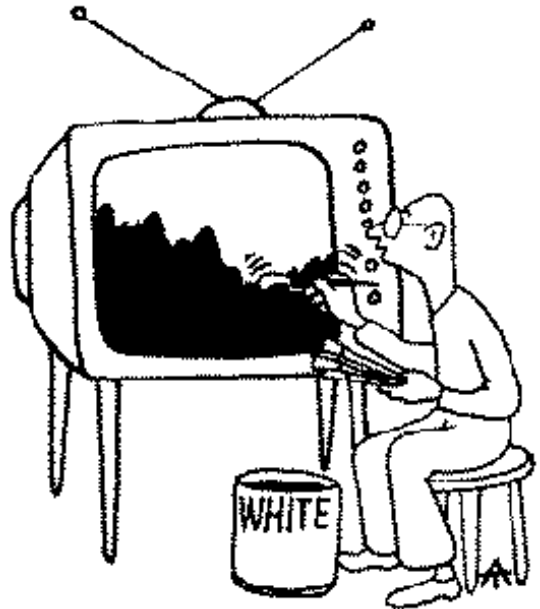
А син: — Не хочу! Дай ще поспати.

— Вставай, вставай, бо вже пізно!

Син: — Мамо, дай мені хоч одну причину, чому я мушу іти до школи?

— Я дам тобі, сину, не одну, а дві причини.

Перша — тобі вже 50 років, а друга — ти є директором української суботньої школи.

Жінка просить чоловіка помалювати вікна на другому поверсі. Через три години чоловік питає: — А рами також фарбувати?

...

Син відкриває батькові двері:

— Ой! Ну і здивується ж мама! Вона вже цілу годину розказує тобі щось по телефону!

Музику замовляє той, ХТО ПЛАТИТЬ

телеканал". Цитую публікацію далі: "Запє в Україні всі телеканали в єврейських руках, десятки газет, що виходять на єврейські (які вони в біса єврейські!) гроші і російською мовою (а не на івриті чи ідиш), коли, як згриби після дощу, постало близько 1000 єврейських (сіоністських) організацій, серед них: «Бейтар», що готує єврейських бойовиків, то це не відродження культури, а щось інше, ...це не тільки заважає будівництву незалежної України, а складає їй пряму загрозу".

Хто читав публікації Василя Васильовича Яременка, не міг не помітити там застереження від іншої загрози з боку сіонізму в Україні — не тільки мілітаризованої, а понад усе моральної. Більше насторожують не місця з древнього Талмуда, як, наприклад (цитую із газетної статті): «Християн потрібно вигублювати всіма засобами, які тільки є, бо вони — погани» (Загор 1,25-а).

«Кожного, що вивчає Талмуд, і кожного жиди, що допомагає йому в цьому, треба скарати смертю» (Сангедрін 59-а, Авда Зора 6,8).

«Будьте немилосердними до християн» (ГілхотАкум 10.1).

«Християни створені, щоб служити і бути слугами жидів» (Мідаш Талшот225).

«Забороняється жидам рятувати життя гою» (Бабга Кама 29).

Тривожить сьогоднішня реальність. Розум відмовляється вірити, що міністр освіти і науки Василь Григорович Кремень (за сумісництвом він обіймає посаду заступника голови СДПУ(о), партії Суркіса—Медведчука) підтримав ініціативу українського єврейства ввести в навчальних закладах України "уроки Голокосту". Ось точніше з газети: Шмуель Камінецькій, головний рабин Дніпропетровська і області, у єврейській газеті «Ткума» («Возрождение») повідомив: «Совсем недавно произошла встреча руководителей «Ткумы» с министром образования Украины Василием Кремнем. Он с пониманием отнесся к проблемам еврейского образования, поддержал наши инициативы по введению курса истории Холокоста в школах и вузах» («Ткума» — 2002, № 9. — Сентябрь)". За рахунок яких предметів? — "очевидно, знову за рахунок скорочення кількості годин на українську мову, літературу, історію". Ось дещо із програми: «формування історичних знань з історії єврейського народу та Голокосту в контексті загальноісторичного процесу, розвиток історичного мислення учнів...» і т. д.: «формування національної самосвідомості та історичної пам'яті, усвідомлення значення уроків історії для сьогодення, виховання в учнів загальнолюдських духовних ціннісних орієнтацій...» і т. д. Пропонується 12 тем.

Не можна стриматися, щоб не процитувати ці пройняті болем рядки українського патріота: "Схоже, немає потреби коментувати, чим з благословення рабина Шмуеля

Далі на стор. 8

Бюро хевідкладжких відповідей

– Чому в українському уряді так багато євреїв?

– Тому що українці так і не навчились керувати державою і копіюють ленінський уряд 1917 року.

– Що робити офіцерам, які місяцями не одержують зарплату?

– Розпочати війну з якоюсь багатою державою і грабувати її.

– Чому жінок не приймають до духовної семінарії?

– Бо вони не зможуть дотримати тайну сповіді.

– Чому чоловіки лисіють?

– Бо їм жінки "сушать" голови.

Якщо людина щаслива більше одного дня, значить від неї щось приховують.

Петро Ребро

ВІДПОВІДЬ БОГДАНА

**Чолом бив дука до Богдана:
"Щоб з паничів та вийшов толк,
Прошу, ясненьоможний пане,
Їх записать в козацький полк!"**

**Читає гетьман це й регоче:
— Цидулу, писарю, пошли,
Що коней ми берем охоче,
Але навіщо нам осли?**

Музику замовляє той, ХТО ПЛАТИТЬ

Камінецького має займатися українська школа під виглядом єврейського Голокосту: формувати знання з історії єврейського народу, виховувати єврейські духовні ціннісні орієнтації, себто орієнтувати на визнання єврейської богообраності й винятковості, на сіонізм, вивчати праці Т. Герцля і рішення сіоністських конгресів".

"А отя, Василю Григоровичу, звертлюся до Вас із пропозицією ввести в шкільну програму курс українського Голокосту і Геноциду з метою... «формувати національну самосвідомість та історичну пам'ять», щоб кожен учень знав, що в 1932-1933 роках мільйони українців були заморені голодом, організованим євреями з помсти; що в 1937-1938 роках нові мільйони українців були знищені НКВД, яке на 99 відсотків складалося з євреїв і було кероване лідерами сіонізму; що це ми повинні пам'ятати, бо на повну силу працює в Україні організація світового сіонізму Хабад, формуються військові загони «Бейтар». Для чого? Проти кого? ! при чьому потуранні? І чому державні органи закривають на це очі, але швидко розплющують їх, коли лідер Хабаду із вікон свого Видавничого дому вказує на когось пальцем — антисеміті Ату його!"

..Нічого не могла знайти я для читання у довгі, десятиденні святкові дні в Україні. Нічого й для бачення на "голубому екрані". Аморальність і розпуста, замаскована й не дуже. Враховуючи, який вплив має сьогодні телебачення на формування людини, задаєшся запитанням: що за покоління формують сьогодні засоби масової інформації України? Цитуємо: "...гроші сіоністів в Україні працюють на обездуховлення української молоді, її зомбування. Ось як описує відзначення 10-річного ювілею української незалежності В. Галушак у Хмельницькій газеті «Подільська Вісті» за 14 вересня 2001 р.:

«...я досі не можу заспокоїтися від побаченого 25 серпня на фестивалі свободи... Ведучі програми «Наше радио» запросили на сцену чотири молоді пари. Конкурс — хто з дівчат вип'є швидше за всіх пляшку пива. ...Хлопці встромили пляшки «нижче пупка», міжноги, дівчиці стали на коліна і... почали пити пиво. Якби я не бачив прелюдії цього, сказати б, дійства і щойно підійшов, то, мабуть, подумав би, що це груповий оральний секс..."

"Сьогодні на першому уроці в єврейських школах Києва учні урочисто проказують: «Я гордий з того, що я — єврей!» І це прекрасно, і добрий приклад для української національної освіти. Але чи це можливо в українській школі? Аж ніяк! По-перше, за Конституцією України український етнос не значиться взагалі. Є народ України, себто всі національності разом з українцями. Національність як найхарактерніша ознака людності ні в Конституції, ні в паспорті і не значиться. Виняток — євреї,

Далі на стор. 9

Праведник

Старці в чорних окулярах
Сидять біля храму,
Почепивши плакатики —
Жебрацьку рекламу.
На одному плакатуку:
"Подайте Богдану!"
На другому нашкрябано
"Подайте Натану!"
У Богдана від подачок
Роздулась шапчина,
А в Натана у кепочці —
Одна копійчина.
Підійшов дідок старенький
Та й шепнув Натану:
— А чого ти не напишеш
"Подайте Степану!"?
Попроси аби хто-небудь
Плакат переклеїв.
Навіщо ти ображаєш
Трудящих євреїв? —
Та й пішов, поклавши гривню
В кепочку Натана.
А Натан той підсунувся
Ближче до Богдана
Та й питає: — Ти чув, Йосю,
Цього бармалея?
Прийшов учить комерції
Старого єврея...

Чи устигли наші хлопці
На камеру скриту
Записати того Гната,
Панька чи Микиту?
Нехай, його проголосять
Праведником світу,
Щоб нарешті за кордоном
Змогли зрозуміти.
Що, крім діда, українці —
Всі антисеміти.

Музику замовляє той, хто платить

бо вони — нація, «народ-месія», богообрані і т.д.» І багаті, хочеться додати вслід за Яременком: "Сіонізм фантастично багатий, він здатний глобалізувати, сиріч монополізувати, світову економіку і через лантенті (приховані) структури панувати над світом. Україна сьогодні у планах сіоністів стоїть на одному з призових місць. І успіхи їхні незаперечні".

Я скоротила свою відпустку в Україні, бо якийсь незбагнений тягар впав мені на душу. Колись, в 1994 році, вперше відвідавши Україну, вже незалежну, я завершила свої дорожні нотатки, надруковані у "Всесміху", обнадійливим тоном, що всетаки "зійде намул, очиститься народ і постане нова Україна". Цього разу мені моя Батьківщина уже виглядає не намулом покрита, а, образно кажучи, якимось густим масним і непробивним шаром всякої погані. Народ достосувався, але очиститься?... Ой, чи скоро вдасться... Про це ми довгі години проговорили з Павлом Прокоповичем Глазовим (розповідь про зустріч з геніальним майстром українського гумору — в наступному числі). І так мені захотілося додому, до Торонта, що я пішла на вулицю Богдана Хмельницького, в представництво "Люфтганзи" і змінила квиток на наступний день.

Раїса Галешко і Павло Глазовий у київській квартирі Глазового.

...Так сталося, що відразу по приїзді до Торонта була запрошена в театр на виставу Fiddler on the Roof ("Скрипаль на даху"), основаній на оповіданні

класика єврейської літератури Шолома Алейхема. Дореволюційна російська імперія, згадується Київ, бідне жидівське поселення, традиційні одяг, побут, релігія, ярмулки, пейси, кацавейки, шнурки з-під сорочок. У Тіви і Гольди п'ятеро дочок, бідних, без приданого. Вони доять свою корову і якимось перебиваються. Сватання багатого до бідної і любов до бідного шевця (прямо тобі Наталка-Полтавка), змішані шлюби, ламання єврейських громадських традицій і боротьба за їх збереження.

Приходить жандарм і наказує їм забиратися геть. Бідні євреї! Збирають свої лахи на якісь візки, впрягаються і мандрують світ за очі. Гнані, тому що євреї... Такий імідж всіляко підтримується й розвивається досьогодні. А "...реальність без міфів" професора Яременка, що й спонукало мене написати ці роздуми, інша. *"...Вадим Рабинович у вигляді Менори, на яку пішло 700 кг чистого золота, [відвіз] до Ізраїлю. Туди ж.. пішло 300 млн. доларів США, вивезених в.о. прем'єр-міністра України Юхимом Зв'язільським, а скільки вкрав «денді» — Семен Юфа, а Суркіс, Пінчук, Медведчук ти їже з ними?"*

Услід за "Сільськими вістями" хочеться запитати: *"...чого добиваються лідери єврейської громади, витворюючи з українців історичного ворога єврейського народу, ворога кровожерливого, прямо хижого, зоологічного антисеміти і юдофоба?"* Може, частковою відповіддю буде цитування цього документа: *"Апологетика цих ідей викладена давно. Барух Леві, жидівський шовіністі міжнародний злочинець, писав до Карла Маркса: «Увесь жидівський народ має бути власним месією. Жидівський народ досягне панування у світі шляхом знищення націй, знищення держав, знищення монархії і заснування світової республіки, в якій жиди будуть всюди на провідних місцях та провідних посадах. Діти Ізраїлю живуть тепер усюди в світі, і вони видадуть провідників усього життя світу, захопивши провід світової строми. Завдяки перемозі строми у світі уряди держав опиняться в жидівських руках. У цей спосіб жидівські провідники зможуть зневажити право особистості власності і запровадити державну власність на все у світі».*

Вистава "Скрипаль на даху", до речі виконана на високому рівні Бродвейських театрів, викликає співчуття до народу бідного і гнаного.

Є театр, а є життя...

*Раїса Галешко.
Київ—Торонто. Травень, 2004.*

Жити добре...

Викликав якийсь Президент до себе кризового менеджера Медведчуркіса й каже: "Чому люди в нас ніде не працюють, грошей не одержують і хліба просять? А в тебе, у Медведчуркіса, грошей багато і хліба ти не просиш. Може, поясни людям по

телевізору, як у тебе вийшло, щоб і їм добре жилося. Вони за це мене лаяти перестануть і почнуть любити".

"Якщо я розповім їм, як це в нас вийшло, — відповів Медведчуркіс, — тоді вони нас поб'ють і заберуть нашу роботу. Тоді не вони, а ми житимемо погано й проситимемо хліба".

анкетот анкетот

Дружина відвідала чоловіка у в'язниці:— Ну як ти тут?
— Як вдома: вийти нікуди не можна, та й їжа також паскудна.

• • •

Вартовий доповідає начальникові тюрми про те, що один в'язень утік.

— Але ж всі виходи під охороною! — сказав начальник тюрми.

— Так, сер, але він, здається втік через вхід.

• • •

Двоє сидять в тюрмі. Один весь час ходить по камері. Другий питає:

— Чого ти ходиш туди-сюди? Ти думаєш, як ти ходиш, то ти не сидиш?

Вельмишановна пані Редактор!

Я бачу, що інші люди також цікавляться українською мовою і пишуть оповідання "на одну букву".

Посилаю Вам кілька моїх творів. Можу прислати ще на інші букви, навіть на м'який знак.

З пошаною — Теофіль Старух, Александрія, Вірджинія.

А **Абстрактно-абсурдний антагонізм, або англо-австрійська аварія**

Англійська артилерія, анексуючи Альпи, агресивно атакувала Австрію. Авангард австрійської армії активно авансував атомними автомобілями. Агенство автохтонної адміністрації англійської авіації ангажувало агітаторів анонімно адресувати аркуші анти-австрійських аргументів. Австрійські альпіністи арештували автобус англійських активістів. Амбітний асистент американського амбасадора, академік Антоні Адамс, аналізуючи атмосферу анархії, апелював абсолютно анулювати англо-австрійський абсурдний антагонізм. Анонсовано амнестію. Авантюрі амінь!
Автори автентичних анекдотів:

Пан Тофель і Подруга. 14.XII.1977.

Б **Бабцині бараболі**

Березень. Буря. Багато болота. Бухають бомби. Бум, бум, бум б'ють барабани. Біля Бережан бій. Бережанці будяться. Большевики брутално бомбардують Бережани. Бомби безщадно бурять багато будинків. Біля білої башти бачимо будинок бідної бабці. Безліч большевиків бешкетують. Беруть бензину, буряки, будь-яке барахло. Були б брали бабцину бочку бараболь, ба, біля бабциного будинку буда бистрого Бриська. Брисько бурчить. Безнастанно бреше біля бабці. Бігає. Береже бабцині бараболі. Большевики бояться брати бараболі, бо бояться Бриська. Без Бриська бабця була б безрадна. Бережани були б большевицькі. Брисько береже бабцю, бараболі, Бережани. Бабця Бриськові б'є браво!

Бережанський бешкетбачили: Пан Тофель і Подруга. 21.XII.1977.

В **Воєнний виступ варягів**

Виливаючи віск, вродлива Варвара ворожила вождеві варягів війну. Валун виглядав втомлений. Відрухово, він вигладив вуса, встав, вийшов. Вдвляючись в вечірні вогнища, він вагався. Відчував великі військові втрати. Все-таки випитавши всевидючих віщунів, він вирішив виступити війною. Валун відкрив ватажкам виклик війни. Вони відразу виділили всім військовикам воєнні виряди. Вдосвіта вартові вигукували "Вставання!" Всі вешталися всюди, вичікуючи встановленого вимаршу. Врешті, випивши вишневого вина, великий вождь виголосив: "Вирушаємо воювати, вневолених варягів визволяти". "Веди, Валуне, вперед!" — вигукнуло вірне військо. В вівторок вранці, вісімнадцятого вересня, варяги виступили ворогові ввічі. Вздовж віддалі врочисто вихилялося вітром випещене віття величавих верб. Високо вгорі викрикували вистрашені ворони. Вили виголоднілі вовки. Вибілені вітрила, виповнені втриманим вітром, вели володарів великих вод в вирішальну війну.

* * *

Вищезгаданий виступ варягів віршом виписав вчений воїн Валуна. Вірш вилежав впродовж віків в вирізьбленій вазі. В Відні вневдовзі відбудеться виставка віднайденної вази. Виставку відкриє всім відомий високодостойний верховний владика Василь Варка.

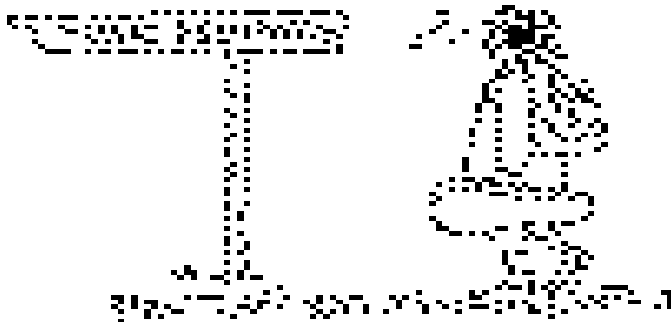
*Вірш відшифрували: Пан Тофель і Подруга.
11.XII.1978.*

Г-1 **Галичани**

Горами гриміло. Гуділи гармати. Гуси галасували. Гривко голосно гавкав. Гніздечко горобців

Закінчення на стор. 12

За відсутності сучасних препаратів: лаку для волосся, гелів, муссів та інших надзвичайно привабливих для жінки речей, середньовічні красуні для спорудження гігантських зачісок застосовували рідке тісто, а сам готовий продукт замість пудри посипали мукою. Виходило нічого, але в таких зачісках було повно різної живності, а подекуди заводилися миші. Для того щоб почухати будь-яку точку голови і не зруйнувати зачіску, використовувалися палички різної довжини і кривизни.

Г-1

Галичани

Закінчення зі стор. 11

Грубий господар говорив гостям гоститися голубцями. Голодні гості годувалися гарячими гречаниками, голубцями, гарними грибами, галушками, горілкою. Гикава господиня готовила гарбуз. Горбатий голова громади грубим голосом гукнув: "Годі германцям Галичину грабувати! Годиться громити германців, гнати гнобителів!" Гості гуртом гукнули: "Готові!" Город горів. Громадяни грізно галасували, гукали гасла, гранатами громили гнобителів. Германців гнали геть. Годі говорити... Гей! Гей! Грамофони грають. Галичани гордо гопака гуляють!

Г-2

Гуцульська гостина

Горстка гуцулів гострими граблями гладила город. Гордий газда гостив горілкою, гарна Ганя — галушками. Газдиня готовила гарячу городину. Гості говорили, галасували. Голодні гуцулята грушки гризли, городами ганяли, гойданками гралась. Грубий Гевко голосно гавкав. Гикавий Грицько гукнув: "Га-га-гайда, гу-гу-гуцули, го-го-гопака!" Господарство гуділо. Гори гомоніли: "гей, гей! Гуцули гуляють!"

*Гуцульські гумористи: Пан Тофель і Подруга.
21.XII.1977.*

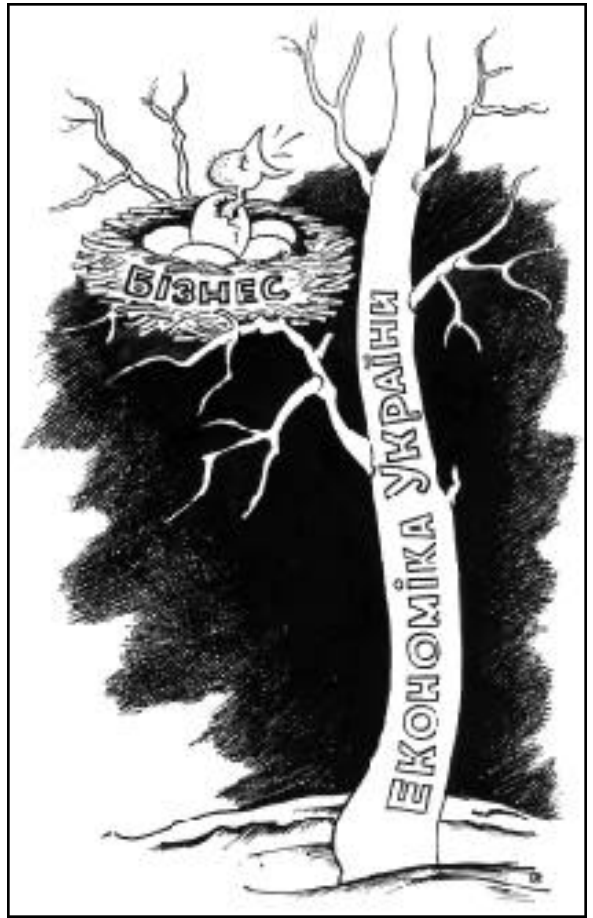
Д

Діяння державного департаменту дорогоцінностей

Дорогі друзі!

Давним-давно дев'ять добродушків динамітом добували діаманти для двістілітнього Дракона. До депутата державного департаменту дорогоцінностей, Данила Демидовича, доручено депешу: "Дракон деформує діброву". Данило Демидович доручив детективів Дем'яну Даниловичу дослідити донос. Дев'ятнадцятого дня детектив Данилович доставив достойному Демидовичу документ, де десятьма діяпозитивами докладно доказав, де добродушки Дракона динамітом добувають діаманти. Демидович довго думав. Дістав думку дати Драконові догану, домагаючись двох дуже докладних декретів департаменту: 1) Делікатно добувати дорогоцінності. 2) Допроводити деформовану діброву до досконалості. Дакон, дочитавши документ, дмухнув димом. Діло довершив дипломатично. Доручив добродушкам добувати діаманти долотами, досаджувати дерева, де діброва дірява.

Допис довершили двоє друзів: друг Пан Тофель і дружина. 9.XII.1977.

Жарт для поліції

Серед ночі чоловік почув який підозрілий шерхіт в гаражі. Він виглянув з вікна й помітив там трьох грабіжників. Чоловік подзвонив до поліції, але у відповідь почув, що в його районі в цей час немає патруля і нікому їх затримати. "Гаразд", сказав чоловік і поклав трубку. За хвилину знов дзвонить до поліції:
— Я щойно дзвонив вам відносно грабіжників. Не хвилюйтеся, я їх всіх перестріляв. За пару хвилин він почув звук сирен, і п'ять поліцейських машин з включеними мигалками оточили його подвір'я. Звичайно, грабіжників упіймали. Один поліцай каже до чоловіка: "Я думав, що ви їх всіх перестріляли?"
— А я думав, що в моєму районі нема патруля.

Жіночі написи на автомобільних плитках

1. Так багато чоловіків, так мало хто з них може собі мене дозволити.
2. Бог зробив нас сестрами, "Прозак" (ліки від нервів — ред.) — друзями.
3. Якщо на небі нема чоколаду, я туди не йду!

КУРСИ КОРУПЦІЇ

Закінчення із стор. 3

покривджений й дуже розчарований відносно українців канадець вже не мав можливості втішитися цією доброю новиною... помер. А був це ніхто інший, а генерал-губернатор Канади Роман Гнатишин.

Це інакше не назвеш по-пострадянському, як «злопорядність»: мав інтенцію зробити добре, а вийшло зле.

Повідомлення про Курс Корупції (таку важливу назву треба обов'язково писати з великих літер, як Верховну Раду) спонукало мене до дальших серйозних роздумів.

Написали, що до нового Курсу «планується розробити навчальний посібник». А на цій проблемі нардепи поламали собі голови. Бо вже при обговоренні проекту законодавства проти корупції не могли зробити кроку вперед через те, що кожний з них мав свою дефініцію корупції. Справа буде легша до розв'язання, коли з Курсів Корупції вийдуть кандидати наук корупції і корупційні академіки, скаже хтось.

Однак влада олігархів не така наївна. Підозріваю, що вони самі й придумали Курс Корупції. І до спілки намовили Канаду. Бо Канада буде на форумі ООН хвалитися, що це інтернаціональна допомога й буде платити стипендії студентам цього курсу. Хто матиме доступ до цих долярів і стипендій? І в який бік будуть тягнути ті випускники?

Інше підозріння не покидало мене, коли я прочитав, що «розробка Курсу Корупції була досягнута на зустрічі представників Мін'юсту України з директором групи міжнародного співробітництва міністерства юстиції Канади». Бо тяжко повірити, що це все обійшлося без хабара. (В Канаді теж існує

між хабарами й корупцією розмежування таке прозоре, як між кордонами Росії та України.

Кожен житель (і нежитель) України знає, що таке хабар "по-українськи" (як "котлета по-київськи"), бо без нього йому не ступити ані кроку поза поріг своєї хати.

Як мені пояснив мій приятель — той, що має відповіді на всі заковіки: у демократичному устрою є дві можливості позбутися цього лиха. Перша: створити таке заможне суспільство, щоб кожний громадянин жив собі нормально, не оглядаючися й не турбуючися, звідки взяти хабара. Друга можливість: створити суспільство таке, щоб воно не мало чим платити найменші хабарі. В неньці Україні ті, що мали й мають і силу, вибрали другий шлях, бо вони переконані, що це правильний шлях проти корупції!

Звідки взялося стільки багатіїв, гейби з нічого. Ті, що мали й мають владу й голос, «приватизують» державне майно. Християнський народ йде після десятиох заповідей Божих, де кажеться просто: не кради! Це гріх.

Як для кого. Якщо не вкрадеш — то не виживеш, бо тобі таку платню відміряв уряд, як колись колгоспні трудодні.

— Який вихід? Очевидно, треба покаятися і повірувати в Ісуса Христа, який навчає тих, що хочуть спастися: роздайте своє майно між бідних і йдіть за мною!

— Але вони невіруючі.

— Народ мусить примусити їх «увірувати», не сміє датися затуманити себе якимись курсами корупції. Для них все таке ясне, як для горбатого з гикавим в анекдоті: "Їде трамваєм горбатий й зустрічає знайомого гикавого. Питається його:

— Куди їдеш?

— До школи гикавих.

Горбатий розсміявся на цілий трамвай, аж люди

зглянулися,
— Чого смієшся? — питає збентежений гикавий.
— Та пощо тобі ходити до школи гикавих, як ти вже вмієш ги, — крізь звідає

, відповів би запитали, пції.

Ро-Ко

— В нашій пресі нема наших реклам. От російські газети заповнені. А чому? Бо жида — народ комерційно вироблений. Вони бігають, дзвонять, стукають у двері, торгуються... А ми?

— Дозвольте відповісти вам анекдотом. Один малий хлопець питає: "Тітонько, чому ви не замужем? — Бо ніхто не брав, дитинко. — А ви у всіх питали?" Перед Різдом я кілька разів дзвонила до "Нового шляху" в Торонті: "Хочу дати рекламу. Відізви́ться!" Ніхто й не муркнув.

— А в інших питали?

— Так. І в "Гомоні України" торгувалась. У них тверді ціни, як у "Нью-Йорк Таймсі".

— Бо ми народ не комерційний.

• • •

— Як то гарно співав світовий тенор Володимир Гришко у Торонті! Дякуючи паням меценаткам, що zorganizували його приїзд сюди, і кредитівкам та іншим бизнесам, що дали гроші на його спонзування з Києва, то ми всі скористали з краси того голосу. Бо сам би він не спромігся приїхати. Аво, навіть токсідо йому купили.

— Так, так, купили, тільки завелике.

— Властиво, бо то на виріст, бо чоловік росте. Дали йому трохи заробити, я сама бачила як одна пані 500 доларів йому в руку всунула. Він був такий зворушений, аж почервонів.

— Так, так, дуже зворушений.

— А як стала мастер оф церемоні зачитувати, що дала кредитівка православна, а що католицька, що пан доктор із докторовою, а що пан професор, то в нього, бідного, очі зволожилися.

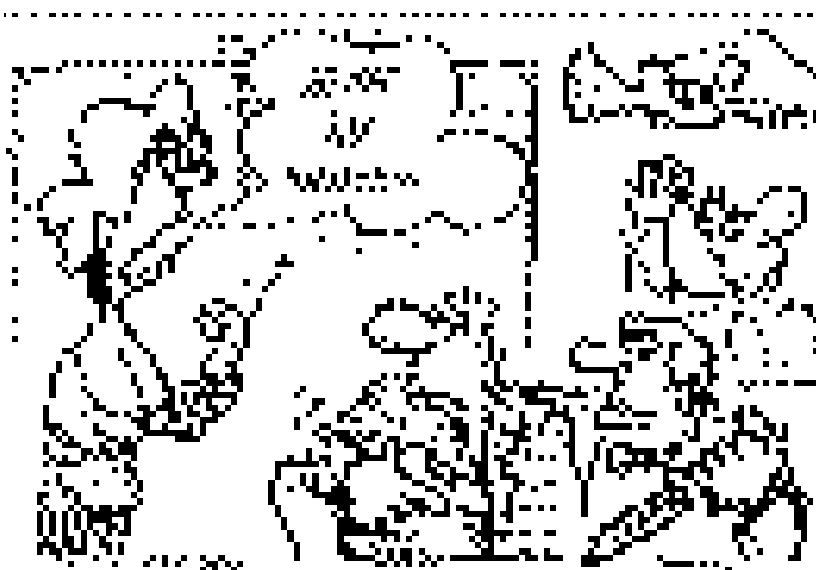
— То, пані, від жалю за наше жебракування. Бо як поїхав з Торонто в Україну один наш телевізійний

продюсер і запитав, як потрафити до квартири оперового співака Володимира Гришка, то його привезли під будинок, мов палац, а перед ним мерседесів та інших авт повно. То ви думаєте, що він так зажив із нашої жертвності? Радше із свого голосу та з американських опер. А ми, як навчилися колись класти крадькома в кишеню Кравчукові, так і досі сором'язливо тицькаємо датки, немов хабаря.

• • •

— Вінки-чепчики та інше вбрання наших танцювальних колективів так модернізується, що вже понад усяку міру!

— То ми вже асимілюємося з тубільцями-індіянами?

Поїхав новий русский в Англию. Повернувся. Друзьяки розпитують:
 — Ну, як тобі там, сподобалось?
 — Та нічо, нормально, як скрізь.
 — Ну, а щось особливого бачив?
 - Ну, не знаю... Букенгемский Палац бачив...
 - Ну і як?
 - Ну, нічого... бідненько, але чистенько.

Торба січки

- ◆ Ніколи не бійся робити те, що ти не вмієш.
- ◆ Робочий день скорочує життя на 8 годин.
- ◆ Не дрімай, бо ворог не спить!
- ◆ Дорогі жінки! Ворога,

безперечно, треба знати в обличчя, але для цього зовсім не обов'язково вписувати його ім'я собі в паспорт!

- ◆ Запам'ятай, все, що набуває сенсу, втрачає новизну.
- ◆ Не бажай комусь смерті, бо на тому світі можете зустрітись. и Загальнолюдські цінності

зберігаються в приватних колекціях.

в Ті, що танцюють під чужу дудку, не люблять скрипок.

◆ Нема такого злого, щоб хтось з того не скористався.

На жаль, хочу признатись, що журнал не поміщує досить смішного, як попередньо. Я рішив вислати пару оповідань, якщо уважаєте, що прохи інтересні.

С. Шкриба. Мишон Сіті, Британська Колумбія.

Прийшов вусатий сусіда до сусіда, в котрих був малий хлопчик. Малий взяв і поцілував сусіда. На це тато пожартував: "Тепер сину і в тебе виростуть такі вуса, як у вуйка".

А хлопчик каже: "Не повірю, тату. Мама цілувала вуйка багато разів, а вуса в неї не виростили".

• • •

Їдуть Іван з жінкою на весілля до другого села, а жінка наставляє: "Ти уважай, не пий, не гуляй, не кидай очима на другі молодичі..."

"Гов, коні, — каже Іван, — завертаймо додому".

Купіть космічні твори Люби – Арабелі Аріус

Недавно в Англії вийшли дві дитячі книжечки Люби-Арабелі Талімонової (доньки нашого художника Олексія Талімонова) англійською мовою й ілюстровані нею ж

Перша, *The Little Flower Elf*, призначена для дітей від 1 до 5 років. Ця тепло написана, чудово ілюстрована казка навчає дітей дружбі, любові до природи і першим крокам у незбагненному світі.

Друга книжка, *The Tale of the Moon-Elves*, призначена для дітей 8–12 років. Вона понесе маленьких читачів у незвіданий Космос, через Сонячну систему, збудить їхню фантазію, а захоплюючи дух ілюстрації Люби доповнять враження. Таке читання цікаве для всієї родини.

Дорогі читачі, замовте ці книжки для своїх дітей і внуків у подарунок. Цим самим ви підтримуєте і цінного художника нашого журналу, Олексія Талімонова, який безкорисливо і з великою посвятою працює для "Всесміху" багато років.

Вартість: *The Little Flower Elf*, \$ 5.50 + \$ 2.70 (за доставку) ам. доларів;

The Tale of the Moon-Elves коштують відповідно \$ 9.50 + \$ 4.00.

Книжки замовляти за адресою:

Sophia Publishing,
41 Linnet Close, Exeter, Devon,
EX4 5HF, England.

За додатковою інформацією просимо дзвонити до редактора "Всесміху" Раїси Галешко, тел. 905 891-0707.

Яремко Катруся

Христя Яремко

Рекламувати "Всесміх" – це вам не японський одяг!

Наш дописувач із Вашингтону Степан Слопа, посилаючись на нашу українську пресову традицію писати про те, що було, коли воно вже давно відбуло, нагадує, що час подякувати тим, хто минулого літа так гарно рекламував "Всесміх" на українському фестивалі в місті Лігайтон, Пенсильванія.

Про себе пан Степан, як і має бути, скромно змовчав, а от про двох чудових дівчаток розповів із захопленням. Сестрички Катруся і Христя Яремки не просто клали ліпучки із нашою знаменитою коровою-українкою на кожне авто, а й самі виявляли талант гумористок. "Купіть "Всесміх"! Ні? То купіть даром!" Коли їм якийсь жарт не зовсім вдався, вони пробують другий, а як і на цей не клюють – не біда, на їхніх язичках вже готувий претій. Для екзотики додавали щось із свого життя в Японії, де вони з родичами

мешкали і де Христя як моделька рекламувала одяг в японських журналах.

Що й казати, знаменитих пропандисток удостоївся наш "Всесміх". Красенько дякуємо Катрусі й Христинці Яремкам!

Дорогий Читачу!

Шукаєте за подарунком? Ось Вам готовий подарунок для Ваших рідних і близьких на будь-яку оказію.

Подаруйте їм сьогодні "Всесміх" і вони із вдячністю згадуватимуть Вас цілий рік. **Адже це 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!**

Заповніть листівку (адреса на стор. 2), що внизу, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні **(905 891-0707)**, і я швидко, по телефону, виконаю Ваше бажання. Дякую!

Дарую ВСЕСМІХ для:

Name _____

Address _____

City/Province/State/Zip _____

Додаю: \$38 (на рік, 12 /чисел); \$20 (на півроку)

Абсурдизми Степана Слоту

Я вам найкращу на світі пісню напишу.

Я вам найкращих до тої пісні співаків знайду.

Я вам найкращих слухачів до пісні і співаків виберу.

Я вам найкращих на світі музикантів знайду.

Як вам заграють!

Як вам заспівають!

Як вам по жилах дух догори піде!

Як вам весело стане!

Ніхто вдома всидіти не зможе.

Пів-міста до праці не піде.

Пів-міста їсти не буде.

Бо ми найкраще на світі співаємо.

Женитися чи ні?

Ох! А з ким? З бабою чи з хлопом? Вот тобі і 21-ше століття! Такої комедії в старих століттях не було. Чи було? Чорт його знає, тому він такі пари єднає.

Пригляньмося до природи, шляк трафить! Чи таке видно в поведінці птахів чи вужів, або навіть маленької нікчемної комашки? Та де! Птахи та тварини не потребують "лайсенса" і знають, до кого лізти, а до кого ні.

То тільки люди подуріли, бігме! А може це яка конспірація, щоб доїти компанії і державу. Бо така дурна пара хоче бути, як Гриць і Варвара, та страховку і пенсію мати.

Женитися чи ні? Комуністи та соціалісти кажуть: чому ні? Маємо нагоду нищити Америку і спереду і ззаду.

Один професор з Коледж Парку, Мериленд, щодва тижні приходив до фриз'єра підстригтися. Та все під

краваткою, ну просто, як пан!

Ну а якось прийшов у суботу та

й перепрашає фриз'єра, що мовляв, сьогодні має вихідний день та рішив на городі попрацювати, тож не мав часу на професора збиратися. Тому я сьогодні не професор, а свиня, подивіться на мої чоботи!

— Не журіться тим, пане професоре, відповів йому фриз'єр. — Ось наш хлопець, що пуцює мешти, теж має сьогодні вільне, то й убрався в краватку як фраєр. І не кремпується тим.

Геть ті партії! Замкнуті! Та висилати на пікніки, базари та фестивалі!

Ну, правду скажімо собі в очі: навіщо сто партій тут, в Америці, і всі критикують одного Лозинського? Чому не критикуєте Ігоря Гавдяка, що не женеться з УКАКА? Він радше воженився з "чужинкою", і все вийшло "супер"! Бо ця жінка для української справи зробила більше, як партії. Бігме. Ігорова Наталка ірландського походження вивчила укр. мову, виховала дітей, "парт

тайм" ходила на університет, а коли ми з Ігорем сідали за карти та заважали, то вона проганяла нас геть: "Ідіть, хлопці, може десь до кіна, бо тепер маю охоту гуцульську кераміку робити".

Ми з охотою виконували наказ, назбирали повне авто хлопців та пігнули до Філадельфії, де "Тризуб" грав. О, Боже, прости, як то було тежко пережити, коли першого голя забили нам мадяри! І як Ігор кричав і кричав протів мадярів, і ще в авті кричав. Заспокоївся лише вдома, бо жінка наварила гуляшу і поставила чарку. Тоді почалися партії в дурака — лупу-цупу. От що значить вдало оженитися. То чому Ігор не може грати в карти з Михайлом (Совківим), тож обидвоє є ОКей, а зіграти в дурака не можуть.

Кум чи кума, чому вас на бінго нема? Чи ви в курсі діла, що нині не понеділок, а середа, а в середу в нас зала одкрита "всегда", чи вже охотників на бінго нема, чи ви вже зовсім забули про Бога? Ах, ой!

Написи на автомобільні плити. Вибирай!

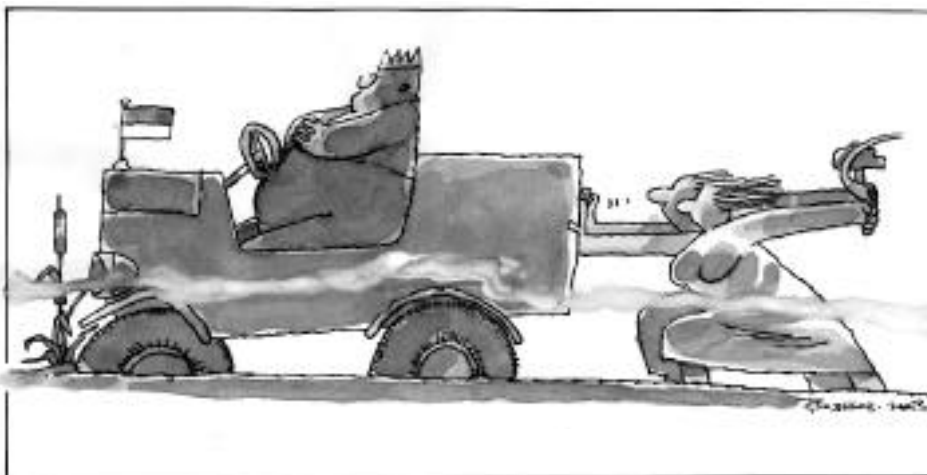

Після автомобільного випадку страхова компанія вимагає від постраждалих описати причини аварії. Це не в усіх легко виходить, як видно з нижче поданих прикладів.

1. Наїхав на телефонічний стовп, але муху все-таки вбив в авті.
2. Я думав, що вікно було відчинене, але коли голова моя попала в шибу, то я узяв, що зачинене.
3. Причиною аварії було те, що в моєму авті сиділа мала особа з великим скаженим писком.
4. Вертаючись додому, я, мабуть, заїхав на чуже подвір'я, бо зударився з дубом, а такий дуб перед моєю хатою не росте.

ОрестБаюк. Енглевуд, Флорида.

- * Месія приходить, чи ви вже приготувались?
- * В авті зламався сигнал — дивись на палець.
- * Всі чоловіки ідіоти. Я одружена з їхнім королем.
- * Чим більше нарікаєш, тим довше життя дарує тобі Бог.
- * Якщо тобі це вдалось з першого разу, приховай здивування.
- * Потрібна ясновидиця — ви знаєте, куди звертатись.
- * Ісус тебе любить... Решта думають, що ти є г...но.
- * Я тому так їду, щоб тебе збісити.
- * Я люблю котів, вони на смак такі, як і кури.
- * Втратив розум. Поверну за п'ять хвилин.
- * Сигналь скільки хочеш, я маю банани у вухах.
- * Поклади трубку і веди авто!
- * Смійся сам до себе і світ побачить, що ти дурак.
- * Я хочу вмерти уві сні, як мій дідусь, а не з криком і вереском, як пасажери в його авті.
- * Не пістолет вбиває людей, а страхові компанії.
- * Може твій син і найкращий студент, але від цього ти не виглядаєш розумнішим.
- * Той, хто сміється останнім, просто тугодум.
- * Пуританство — це почуття страху, що хтось десь може бути щасливим.
- * Я тебе люблю, але все життя терпіти твоє хропіння в ліжку? Нізащо!

Все наше!

Українці - мудрі люди:
Винайшли усе на світі -
Від Ісуса, Вишну й Будди
До клинопису й санскриту!

Українці змайстрували
Рало, плуг і помело,
А патентів не дістали,
Бо тоді їх не було.

В нас усе приємне, свійське,
Наша кухня бойова.
В нас найкраще в світі військо -
Славна армія СУА*.

Ми розумні й роботящі,
Усміх милий на лиці.
В нас вареники найкращі
І найкращі голубці.

**СУА – Союз Українок
Америци, 18 жовтня 2001*

Модерніст

Я модерніст –
Я морфініст.
Слова – наркотики
Мурчать, як котики.

Дровами гріюся,
Словами граюся,
Чорнилом миюся,
Пишу й не каюся.

Я модерніст.
Я рачий хвіст.
Люблю дрова.
Люблю слова.

Таким родився.
Таким зробився.
Хоч розірвуся,
А не змінюся.

* * *

Коли почуєте «курли...»
Зітхніть: були та загули...
Але як чуєте «кру-кру»,
Не думайте, що «завтра вмру».
Дивіться у вікно крізь призму
Антисумного оптимізму.
Бо журавлі - не журавлі,
Аби горілка на столі...

Дебати

Я не Ньютон, не Зевс і не Сократ,
Але й вони милилися стократ.
Еге, милилися, милилися
І не молилися, і не молилися.

Отож і я не менше маю право
Рубатися наліво і направо.
Еге, рубатися- рубатися,
Дебатами дебатися, довбатися.

Він каже так, а я навпроти ріжу.
Обоє набули від крику грижу.
Його я переміг останнім арґументом,
А він на зло мені зробився дисидентом.
Ніхто нікому не звернув з дороги,
Зате в труні спочинем без тривоги.

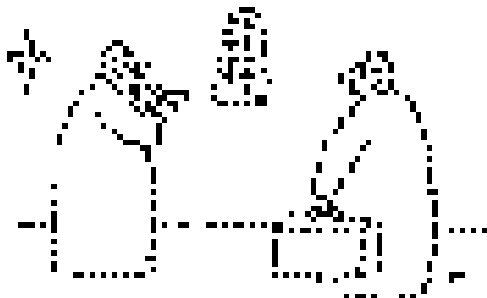
Кускус

Кажуть: як маєш горе,
Треба піти на море –
Горе у морі втопити,
Тільки води не пити:
В ній забагато солі,
Але як п'єш, то поволі.

Хоч плавати я не вмю,
Сміло пірнаю в стихію:
Маю безмежну віру,
Що допливу до Алжіру.

Деякі вчать ерудити:
Можна по морю ходити.
Отже, мементо в морі –
Сказано в Біблії й Торі.

Ну, а при чому Алжір?
Люблю я баранячий жир,
Щедро налитий в кускус.
Ще вам замало спокусу?!

...
Брате, чи ти готовий іти до пекла?

*Китайці кажуть, що для здобуття світу
конечно потрібна атомна війна. Росіяни пішли
ще далі й кажуть, що для здобуття світу є
конечна атомна війна між Китаєм і Америкою.*

... ..

*В пворах Шекспіра вітер завжди віє з півночі,
хоч в Англії віють вітри зі сходу і заходу.
Шекспір ніколи не описував мряки, хоч це
буденне явище в Англії.*

Із вас вийде класний кандидат!

ЖИМУР.

Золотий зуб

Від голоду вже тіло торохтіло,
А їсти все кортіло і кортіло,
А пенсію не носять і не носять,
А внуки їсти просять, аж голосять.

Батькам півроку не дають зарплату,
Обсіли злидні припічок і хату.
І баба діда хапнула за чуба
І видерла у нього з рота зуба!
Бо зуб був золотий, із драгметала.

Отак купила баба внукам сала!

Валентин Юрченко
Із книжечки "Ля-ля-ля в мажорі"

Жарти від сміхотерапевта

Недавно я був на пікніку "союзнок" (Союз Українок Америки), відділ у Норт Порті. Редакція органу СУА — місячника "Наше життя" оголосила конкурс: хто правильно відповість на три питання, отримає в нагороду \$100. В конкурсі, окрім інших, взяли участь двоє братів. Нагороду одержав молодший, 9-літній. Старший пішов до редакції в'яснити, чому нагороду дали молодшому братові, а не йому, 16-літньому.

Пані редактор в'яснила йому так:

— На перше питання "Де жінки мають густе і кучеряве волосся?", твій брат відповів: "В Африці". Це правильна відповідь.

На друге питання "Назви жіночий орган" твій брат також дав правильну відповідь: "Журнал 'Наше життя'". А що ти відповів? Та ще й нарисовав...

На третє питання "Що жінки дістають кожного місяця?" твій брат відповів правильно: "Журнал 'Наше життя'".

А що ти відповів? Добре, що ще не нарисовав!

Евген Стецьків. Сарасота. Флорида.

Петро Ребро

Комп'ютер

Живе село (колись був хутір)!
Культура, аж фонтаном б'є!
Ви не повірите — комп'ютер
Тепер у нашій школі є!

Хильнувши добре кока-коли,
Комп'ютер обседа юрма.
Та заковика в тім, що в школі
Іще електрики нема.

Щиро дякуємо
тим, хто до
передплати
робить додаток на
пресовий фонд — це вияв
справжнього піклування,
щоб наше веселе діло не
засумувало.

АНЕКДОТИ

Дуже багатий чоловік перед смертю покликав до себе доктора, священника і адвоката.

— Я вмираю, — каже він, — та перед смертю хочу зробити свій заповіт.

— Це дуже мудро, — каже адвокат, — бо і так з собою нічого не забереш.

— О ні! — каже вмираючий. — Я якраз і закликав вас, бо хочу все забрати з собою. Ось три конверти, тут всі мої гроші готівкою. Як я помру, прошу ці конверти покласти мені до гробу.

Незадовго той чоловік помер. Адвокат, лікар і священник прийшли на похорон та й кинули конверти у гріб. Повертаються додому, священник і каже:

— Панове, мушу вам признатись, я частину грошей залишив, треба церкву відбудувати, знаєте, великі видатки...

— Ну, тоді я також признаюсь, —

каже лікар. — Половину тих грошей я дав на потреби лікарні.

Тоді обізвася адвокат:

— Ганьба вам, панове! Ви не виконали волі небіжчика. А я виписав чека на повну суму і кинув йому до гробу.

...

Принц Філіп приїхав до Канади на

половання. Завезли його на північ стріляти качки. А для повного задоволення зібрали місцевих індіан, щоб вони показали гостеві їхнє мистецтво. Ідніани взяли таці, барабани, стали ходити кругом і вигукувати: "Гуя-гуя-гуя!"

Задоволений принц хотів їм віддячитися, вийшов наперед і каже:

— Ми вам побудуємо нові школи!

Двоє індіан, що стояли спереду, піднесли ногу догори і вигукували: "Ум-гава-гава! Ум-гава-гава!"

— Ми вам побудуємо нові дороги,

— обіцяє далі принц.

А індіани: "Ум-гава-гава! Ум-гава-гава!"

— Діти будуть мати в школі обіди!

Індіани дали: "Ум-гава-гава! Ум-гава-гава!"

— Що вони весь час повторяють?

— питає принц проважатих.

— На все, що ви їм кажете, вони відповідають: "Бул шит! Бул шит!"

...

У вишуканому ресторані сидить жінка, до неї підходить офіціант:

білосніжний рушник на руді, з кишені виглядає вилака, а з штанив коло zipера звисає шнурок.

— О, ти дуже гарно виглядаєш! — каже здивована гостя. — Навіщо тримаєш вилку в кишені?

— Бачите, пані, наш ресторан славиться надзвичайною чистотою. Я ніколи нічого не торкаюся руками, користаюсь лише вилкою.

— О, це дуже гарно! А нащо той шнурочок коло zipера?

— Коли я йду до туалету, то не торкаюся того рукою, а витягаю шнурком.

— А як ти "гото" ховаєш назад?

— Вживаю вилку.

Прислав Павло Дрозд,
Грімсбі, Онгаріо

Павло Глазовий

КОПІЄЧКА

Прийшла в гості до невістки Сердита свекруха.

Сидить, бурчить, набридає, Як осіння муха.

- Ой, невісточко, невдале

У тебе дитятко.

Якесь воно вовкуватє,

Німе, як телятко.

Вже ж десятий йому місяць,

А ще не балака.

Даю йому копієчку,

Воно каже: кака...

А невістка відказує:

- Чого ж дивуваться?

Хто вам тепер за копійку

Скаже, що ви цяця?

Лікарська абетка

Антибіотики - ліки, що вбивають усе живе, не минаючи й пацієнта.

Ветеринар - маніпулятор, від якого пацієнт може боронитися зубами, кігтями аби рогами - хто чим має.

Діагноз - від грецького «ді» - два, «агноліз» - незнання: подвійна помилка у визначенні хвороби.

Гумові рукавички - засоби, що їх часом одягають працівники лікарні, щоб не мити руки.

Друга опінія - рішення вашої дружини.

Інфекція - процес, на який лікарі спихають свій недогляд.

Кома - розділовий знак, який не означає «кінець»; в лікарні людина може бути в комі, аж поки на неї не поставлять крапку.

Лікарський огляд - 50 доларів за 5 хвилин.

Ліки - препарати, що далеко не завжди виліковують, але гроші за них беруть завжди.

Медсестра - сестра всім і нікому. Чим молодший лікар, тим старша у нього медсестра, що виконує його роботу. Чим старший лікар, тим молодша його медсестра, обов'язки якої виконує лікар.

Наркоз - стан, коли з пацієнтом можна робити що завгодно.

Перев'язка - перевивання бинта туди-сюди, яке робить медсестра, примовляючи: «Ось тобі перев'язка, а мені доларів в'язка».

Переливання крові - трансація, коли за кров, яку з когось взяли задарма, з пацієнта деруть добрі гроші.

Покійник - спокійний пацієнт.

Прибиральниця - невидима працівниця лікарні. Ні її самої, ані слідів її праці не видно.

Психіатр - лікар для психів, таких, як він сам.

Симулянт - людина, що спекулює хворобою.

Снід - сніданок нашвидко.

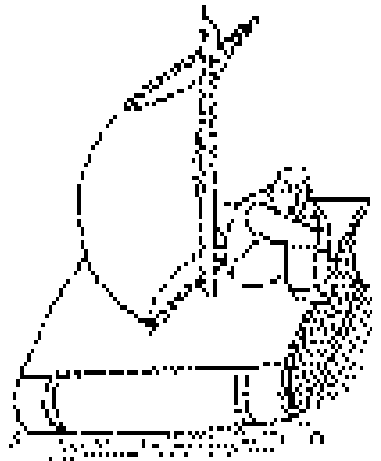
Сироватка - сира вата.

Стерильна пов'язка - варена ватка.

Швидка допомога - чарка горілки. ■

Словесний урожай

Урожай у нас на слово,
повні сторги, обороги,
шпихліри аж постогнують,
до млина вже й не доступиш,
кожен меле, кожен меле,
кожен меле ще й питлює,
а в мене ще й не пожато,
хоч колоски вже сиплються,
господар із мене кепський,
урожай у нас на слово,
а робити нема кому.

По академії

Я втомився геть
від великих слів
від великих слів
від малих людей
від малих людей
від тупих лобів
від тупих лобів
від масних губів
Я

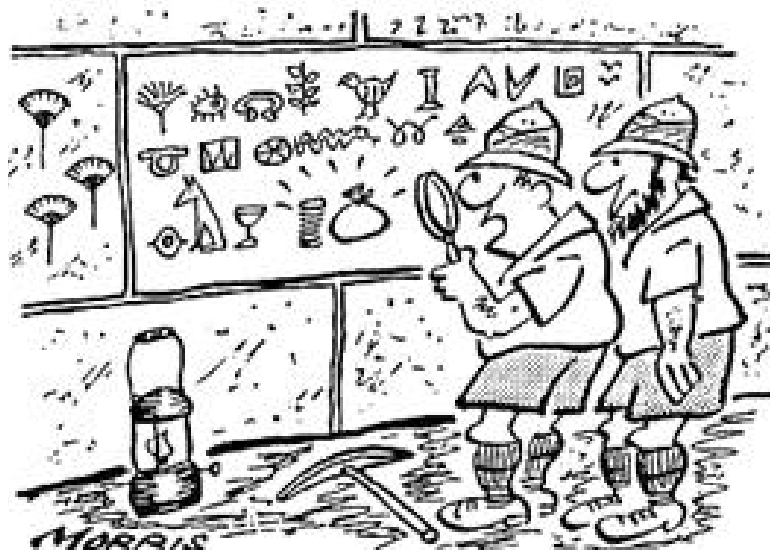

...
- Мистець може зробити
з нічого щось,
А критик може зробити
з чогось - ніщо
Нестерпна спекота,
Мертвецька мертвота,
Нема „ні вітру, ані хвилі”,
Ніхто не стоїть при кормилі,
Бо до сліпого заплили кута.

Попоп

Топиться поет у словах,
вже під водою слів
сховалась голова,
лиш час до часу булькає
напівживою думкою.

Торонто.

"It appears to be some sort of tax cut promise."

"Спогади Третьохвильника"

Іван Яців, який написав спогади із власного життя новоприбульця третьої хвилі іміграції, напевне заперечить проти назви "книжка". Він каже, що це буде довга-довга стаття про пригоди повоєнних прибульців, усякі "благодаті", які вони переживали, багато гумору, часом гіркого. Спогади Івана Яціва щедро ілюстровані самим художником. Але знаючи таланти нашого славного "всесміховського" художника, як у царині малюнка, так і публіцистики, я обіцяю вам, що "довга-довга" стаття обернеться у дуже цікаву книжку невеликих розмірів.

Ні, ні! Збірки на видання книжки Яціва ми не робимо. Читайте, дорогі читачі, втішайтесь, і згадуйте свої пережиття. Захочете поділитися із "Всесміхом" своїми спогадами — присилайте.

"Спогади Третьохвильника" "Всесміх" почне друкувати з наступного числа.

Раїса Галешко, редактор.

Якщо...

◆ Якщо чоловік знайде вдома непотрібну ганчірку, він її викине.

Якщо жінка знайде вдома непотрібну ганчірку, вона розріже її на 10 інших непотрібних ганчірочок.

◆ Якщо людина ділиться яблуками, значить, у неї є яблука.

Якщо людина ділиться ідеями, значить, у неї нема яблук.

◆ Якщо памперс тисне спереду — значить дитинство закінчилося.

Від веселого, як і голосного сміху все горе втікає, як той чорт від часу, коли зачує півня ранком. Сміх найкраща рецепта до здобуття здоров'я... Дякуємо, що передплачуєте "Всесміх"!

НА ГОСТИНЕЦЬ "ВСЕСМІХУ"

\$12	Гаврилів Михайло, Вайт Лейк, Онтаріо пш. Медвідь, Пеферлоо, Онтаріо Ференцій Анна, Місісага, Онтаріо
\$10	Палюх Стефанія, Місісага, Онтаріо Козак Богдан, Дірборн Гайт, Мічіган
\$5	Приходько Михайло, Левітгавн, Пенсил. Деннісон Юлія, Камілус, Нью-Йорк Стебельська Аркадія, Рідінг, Пенсильва нія. Мені шкода Вас покидати, але здоров'я моє погане і рука не хоче писати. Мушу перейти до доні, а там є Ваш журнал.
\$1	Шевченко Вадим, Київ. Шлю вам суве нір-пожертву на пресфонд. Це лише 1 дол., але це, здається, перший долар, який Вам пожертвували на пресфонд саме з України.
\$68	Пришляк М. і Р., Дженкінгтвн, Пенсил. Самохін Феня, Ошава, Онтаріо. Вислаю Вам 100 дол.: передплата на сміх- журнал, а остільки на поміч. Рада б більше, тв великі маю розходи у цім році. Дякую за журнал, я люблю його читати.
\$32	Гнатюк Юлія, Монреаль Мосійчук Катерина, Оттава. Дякую Вам всім за веселий час хоч раз на місяць.
\$22	Макаренко Олекса, Ст. Кетеринс, Онт.
\$20	Качка Леся, Торонто Кобаса Александер, Вільямстavn, Нью- Джерсі. Не маючи змоги приєднати передплатника, залучую 20 дол. на пресфонд.
\$17	Стецьків Евген, Сарасота, Флорида.
\$15	Корніюк Федір, Філадельфія
\$12	Павленко Віктор, Етобіко, Онтаріо пш. Гудзьяк, Сиракюз, Нью-Йорк пш. Кубас, Мейпл Ридж, Брит. Колумбія Чепига Андрій, Роксбурн, Масачусетс. Люблю вас з усіх сторін. Люблю посміятися, а тому — маленька надвшка.
	Шелест Василь, Мундейр, Альберта Горбуля Александер, Парма Добровольський Степан, Монреаль. Пасічник Богдан, Гамільтон, Онтаріо. Йонг Людмила, Сан Сіті Вест, Арізона Дубик, Марія і Василь, Торонто Новак Зеня, Кітченер, Онтаріо Шаран Василь, Річмонд Гілл, Онтаріо пш. Сіцінські, Вінніпег

ПОДАРУВАЛИ "ВСЕСМІХ":

Д-р Тетяна Данкуліч-Гурин із Сауд Юклід, Огайо, — для Девори Данкуліч та д-ра і о. Інни і Олександра Гурин;

Орест Баюк із Енґлевуд, Флорида, — для друга-одноякшика Іреня Данильчука;

Петро і Віра Бочар — для кумів О. і С. Ливинчуків — з нагоди 50-річчя подружнього життя з побажанням доброго здоров'я;

Ніна Васеленак із Лейбридж, Альберта, — для родички Марії Данильчук;

Світлана Саґрин з Асторії, Нью-Йорк, — для Марії Вацшпін.

If not delivered please return to: Всесміх, 1063 Orchard Rd., Mississauga, Ontario, L5E 2N7 Canada

Очима Івана Яціва

І на курців мода міняється

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.

Publications Mail Registration No. 009942; Canada Post Agreement No.40013958

